
Jan Vilanova

El teatre és una cartografia del comportament humà

10 anys de Simon Stephens al taller internacional de l'Obrador d'Estiu, Pausa 40 (2018)

Voldria començar aquest text referint-me al ja mític joc de la pilota que ha caracteritzat tots els tallers d'en Simon a l'Obrador d'estiu. Perquè, més enllà de les mirades divertides que suscitava en tots, el que aconseguia era recordar-nos quelcom fonamental i sovint menystingut: que els escriptors, a més d'un cervell i unes mans que serveixen per escriure, tenim un cos. I, d'una manera similar, crec que el gran valor del seu taller era que s'enfocava a fer-nos més conscients de les eines i la naturalesa del nostre ofici. Quelcom tan senzill i complex a la vegada.

En Simon, a més, tenia una disposició increïble: sempre, sempre, estava disposat a ajudar, a parlar, a discutir, el temps que fes falta; fora de les hores del curs també, quan ell mateix ens proposava alguna petita escapada, ja fos a la platja o a prendre una cervesa a un bar. Crec que aquesta actitud encaixava a la perfecció amb la gran qualitat que té l'Obrador d'estiu: la creació d'un espai de trobada, únic a Barcelona, durant el qual, al llarg d'una setmana, pots esgotar-te xerrant sobre dramaturgia. I on passen episodis tan curiosos com quan acabes acompanyant Martin Crimp a prendre un taxi i, és clar, aprofites l'ocasió per dur a terme un interrogatori discret, malgrat que la seva mirada intimidant faci que t'ho pensis dues vegades.

Just quan estava redactant aquest text, he recordat que havia escrit una obra —aparcada en un calaix— on apareixia en Simon. Deia així:

Ell és anglès. Refotudament anglès. I m'encanten els anglesos molt anglesos, te'ls pots trobar a qualsevol lloc del món i saps que ho són perquè tenen permanentment aquell aire d'estar fora de lloc, d'haver-se perdut. Ell, a més, no passa desapercebut perquè és alt, gran, però, en canvi, té el caminar desgavellat dels prims. Es deleix per la nostra gastronomia. Bàsicament, d'això és del que em parla tot el dia: on em recomanes sopar? Ha vingut un amic anglès, on creus que podríem dinar? I li és igual si són unes tapes de les Rambles o un lloc, diguéssim... més digne. De veritat, tot li sembla meravellós. I mentre parla, perquè parla molt —però no es fa pesat perquè en tot allò que explica hi posa passió—, es va tocant i remenant els cabells, aliè als pentinats estrofolaris que es provoca.

Dóna la casualitat, o el miracle, perquè és una coincidència poc habitual, que és un gran dramaturg a més d'un gran professor.

Va ser durant aquella setmana, també, quan vaig escoltar en Simon verbalitzar d'una forma brillant l'essència del teatre que jo estimo: el teatre —deia— és una cartografia del comportament humà. No crec que es pugui definir millor.

Mots clau: andorrà (teatre), Jan Vilanova, Obrador d'Estiu, Simon Stephens

Entrada anterior

La meua primera exposició real davant d'escriptors internacionals

Entrada posterior

El taller internacional és la iniciativa que millor encarna la vocació de la Sala Beckett

Últims números

[Veure'ls tots](#)

(Pausa.)

[Textos legals](#)

[Política de cookies](#)

© 2020 revista pausa. Tots els drets reservats

[Qui som](#)

[Enllaços d'interès](#)

**Diputació
Barcelona**

Institut del Teatre

Contacte:
pausa@salabeckett.cat